

POKRYSIĆ (1) *vb pf*

inf pokryść.

Sł stp brak, Cn: pokresić, Linde XVII w. (z Cn).

Pokryć jakąś powierzchnię napisami; conscribere Mącz, Cn; conscribillare, conscribitare, inscribere Cn [co]:

Zwrot: »pismem pokryść«: Parietes conscribere, Ściany pomalować/ pismem pokriść. Mącz 374d.

Formacje współrdzenne cf KRESIĆ.

Cf POKRESZONY

LWil